

اخراج، تعدیل، بلا تکلیفی بابت قرارداد شغلی، بی پاسخ ماندن مطالبات و ناتوانی در تامین معیشت دلیل این تصمیم قربانیان بوده است.

در 70 روز گذشته و در اعتراض به مشکلات معیشتی؛

از ابتدای خرداد سال جاری تا 9 مرداد، 8 کارگر در اعتراض به مشکلات معیشتی خود را به آتش کشیدند.

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه اعتماد در گزارشی آورده است:

طبق اخباری که درباره علت اقدام به خودسوزی قربانیان منتشر شده اخراج، تعدیل، بلا تکلیفی بابت قرارداد شغلی، بی پاسخ ماندن مطالبات و ناتوانی در تامین معیشت دلیل این تصمیم قربانیان بوده است.

اول خرداد یکی از کارگران فصلی شرکت دخانیات گلستان در شهر گرگان مقابل ساختمان اداری این شرکت با بنزین خود را آتش زد. طبق اعلام رییس اورژانس گلستان، قربانی یک مرد 50 ساله بوده که دچار 60 درصد سوختگی شده بود. به گفته همکارانش، قربانی، 20 سال سابقه کار داشت که به عنوان راننده خاور در شرکت کار می کرد و به دلیل تصادف در محوطه شرکت، تویخ و به کمیته انضباطی معرفی می شود و طبق تصمیم مدیریت مجموعه او را به واحد دیگری منتقل می کنند که این کارگر در اعتراض به این رفتارهای توهین آمیز خود را با بنزین به آتش می کشد.

دوم خرداد، یک آبدار و کارگر اداره آب و فاضلاب شهر قلعه ریسی (از توابع چاروسا/ شهرستان کهگیلویه) خود را آتش زد. به گفته بخشدار «چاروسا» این آبدار مردی 40 ساله و دارای چهار فرزند بود که در اعتراض به تاخیر در پرداخت حقوق آبداران و بلا تکلیفی بابت قرارداد کاری دست به خودسوزی زده بود. قربانی برای مداوا به بیمارستان های دهدشت و سوختگی شیراز منتقل شد اما دو روز بعد بر اثر شدت سوختگی فوت کرد.

7 خرداد، فردی میانسال که از مراجعان اداره صنعت معدن تجارت شهرستان بم بود در اتاق رییس اداره اقدام به خودسوزی کرد. طبق گفته رییس اداره، قربانی یک تعمیرکار ابزارآلات ساخت و ساز بود که شکای خصوصی داشت و قرار بود برای تشکیل پرونده به اداره تعزیرات حکومتی شهرستان معرفی شود که بعد از اعتراض به این ارجاء، تهدید خود مبنی بر اقدام به خودسوزی را عملی کرده است. این قربانی هم با شدت سوختگی 45 درصد برای مداوا به بیمارستان منتقل شد.

14 خرداد، یک کارگر در یاسوج به دلیل ناتوانی در پرداخت بدهی 10 میلیون تومانی خود را به آتش کشید. این کارگر، متاهل و پدر 3 فرزند بود که به دلیل شدت سوختگی فوت کرد.

19 خرداد، دو کارگر شاغل در پتروشیمی فارابی ماهشهر در اعتراض به اخراج خود اقدام به خودسوزی کردند. کارگران اخراجی با وجود سه سال سابقه خدمتی از محل کار خود اخراج شده بودند.

8 مرداد، یک جوان 30 ساله اهل ایلام به دلیل مشکلات معیشتی خود را در محله هانی وان شهر ایلام آتش زد.

9 مرداد، کارگر پیمانکاری اداره آب و فاضلاب لاهیجان به دلیل تعلیق از کار و بی پاسخ ماندن مطالباتش از سوی کارفرما، مقابل اداره آب و فاضلاب این شهرستان خودسوزی کرد. طبق اعلام مدیرعامل این اداره، این کارگر، کنتورنویس بوده که دو ماه قبل توسط پیمانکار از کار خود معلق شده بود. پیکر سوخته این کارگر ابتدا به یکی از بیمارستان های لاهیجان منتقل شد اما به دلیل شدت سوختگی و وخامت حال عمومی او را به یکی از بیمارستان های رشت انتقال دادند.

حسین راغفر، اقتصاددان و استاد دانشگاه در تحلیل اقدام به خودسوزی مردان کارگر معترض به شرایط شغلی و معیشتی می گوید:

«خودتخریبی یا خودکشی يك مساله دفعه‌اي نیست بلکه مجموعه‌اي از عوامل باید دست به دست هم بدهند تا فرد را به استیصال و ناامیدی و فشارهای گسترده برسانند. باید توجه کرد که عوامل متعددی انباشته شده‌اند تا فرد در اوج آسیب روحی مبادرت به خودکشی کند. خودسوزی یکی از بدترین اشکال خودکشی است چون روش‌های دیگری هم برای خودکشی هست ولی کسی که خودسوزی می‌کند می‌خواهد اعتراض خود را هم بیان کند. خودکشی و به خصوص خودسوزی را باید به عنوان يك طغیان در نظر گرفت، به عنوان نوعی شورش ولی این شورش به جای اینکه علیه عوامل شکل بخشی این نارضایتی باشد علیه خود فرد است به این معنا که فرد مبادرت به خودکشی می‌کند و طغیان خود را این‌گونه نشان می‌دهد. البته فراموش نکنیم که از دیگر اشکال متداول طغیان، اعتیاد است. اعتیاد يك نوع شورش است ولی فرد به جای اینکه اعتراضات خود را بیرونی کند برای فرار از واقعیت‌های تلخ پیرامون و ناتوانی از غلبه بر آنها به افیون اعتیاد پناه می‌برد. اعتیاد، تن‌فروشی، خودکشی، ورود به قلمرو جرم و جرایم، حتی مهاجرت و فرار مغزها، اشکال شورش علیه بی‌نظمی یا نظم موجودی است که قربانیان خود را نادیده گرفته و به همین دلیل، آنها در تلاش برای خروج از این بحرانی که با آن روبه‌رو هستند، به این ابزارها متوسل می‌شوند. اقدام به خودسوزی، هم اعتراضی قوی‌تر و رقت‌برانگیزتر است و هم تاثیر اجتماعی بسیار بیشتری دارد ولی مهم این است که افرادی که دست به خودسوزی می‌زنند در يك جنون آبی و برای نشان دادن اعتراض خودشان به جامعه، خود را به آتش می‌کشند و می‌توان گفت که این انتخاب، ارتباط تنگاتنگی با معیشت و زندگی مردم دارد و حتما سیاست‌های اقتصادی و ناامیدی از آینده و یافتن مفر خروج از این بحران روحی روانی و معیشتی که منشا بسیاری از بحران‌هاست عامل مؤثر در این انتخاب افراد بوده است. قطعا بسیاری از مردانی که دست به خودسوزی می‌زنند نسبت به خانواده و نزدیکان‌شان تعهداتی دارند که خود را از اجرای این تعهدات و تأمین نیاز اولیه خانواده ناتوان دیده‌اند و همزمان با برخوردهای بسیار غیرانسانی کارفرما یا افرادی که بر معیشت و زندگی آنها تاثیر دارند، مواجه شده و خود را ناتوان از احقاق حق خودشان دیده‌اند که دست به خودسوزی زده‌اند.»

راغفر گفت:

«انتخاب خودسوزی، دیگر نمایش نیست. انتخاب خودسوزی به این معنا نیست که فرد می‌خواسته نمایش بدهد یا احساساتی را در جامعه برانگیزد. پیام اصلی خودسوزی این است که فرد می‌خواهد خودش را از فشارهای روحی که با آن مواجه است رها کند ولی می‌خواهد ضمناً تأثیری هم بر جامعه گذاشته باشد وگرنه می‌توانست مرگ راحت‌تری را اختیار کند، مثلاً سم بخورد و در رختخوابش بخوابد. وقتی به کف جامعه می‌آید و خودش را و اعتراضش را این‌طور نشان و بروز می‌دهد، حتی انتخاب این روش خودحذفی هم دارای پیام است. این کارگران قصدشان این بود که پیام‌شان دیده و شنیده شود.»

گزارش از بنفشه سام‌گیس

- [برچسب‌ها: اعتراض \[1\]](#)
[حقوق کارگران \[2\]](#)
[آسیب‌های اجتماعی \[3\]](#)
[فقر \[4\]](#)